

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119209922
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5119209922.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, ul. Mýtna č. 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom H., ul. I. č. XX, proti žalovaným: 1/ Q. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. T. I. ul. M. T. č. XXXX/X, 2/ Z. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. T. I., ul. M. T. č. XXXX/X, o zaplatenie sumy 11.657,20 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 14Csp/72/2019-87 zo dňa 06. augusta 2020, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výrokoch I. a II. zostáva n e d o t k n u t ý .

Vo výroku III., ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol ako i vo výroku IV., ktorým žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania z r u š u j e v e c v r a c i a okresnému súdu na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 14Csp/72/2019-87 zo dňa 06.08.2020 konanie v časti o zaplatenie 1.980,00 eur spolu s príslušenstvom 5 % úrokom z omeškania od 30.01.2017 do zaplatenia zastavil (výrok I.). Zároveň žalovaných 1/ a 2/ zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 3.628,37 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.608,37 eur od 30.01.2017 do 23.08.2019, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.478,37 eur od 24.08.2017 do 24.09.2019, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.348,37 eur od 25.09.2019 do 28.10.2019, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.118,37 eur od 29.10.2019 do 28.11.2019, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.088,37 eur od 29.11.2019 do 30.12.2019, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.958,37 eur od 31.12.2019 do 21.01.2020, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.828,37 eur od 22.01.2020 do 28.02.2020, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.628,37 eur od 29.02.2020 do 23.03.2020, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.428,37 eur od 24.03.2020 do 30.04.2020, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.328,37 eur od 01.05.2020 do 13.05.2020, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.128,37 eur od 14.05.2020 do 16.06.2020, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.928,37 eur od 17.06.2020 do 10.07.2020 a s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.628,37 eur od 11.07.2020 do zaplatenia, do 90 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Súd žalobu vo zvyšku zamietol (výrok III.). Zároveň rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania (výrok IV.).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že pôvodný žalobca spoločnosť D. A. H., a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy č. 1, IČO: 31 320 155 sa žalobou domáhal voči žalovaným zaplatenia sumy 11.657,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 30.01.2017 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie č. 12, IČO: 35 923 130 (ďalej len „Consumer Finance Holding, a.s.“) a žalovaní uzatvorili spolu dňa 15.01.2014 zmluvu o pôžičke č. 8012638/5510502506. Na základe tejto bola žalovaným poskytnutá suma 15.000,- eur, ktorú mali splácať v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 232,63 eur do celkovej sumy 27.915,60 eur, pričom z nej uhradili sumu 9.391,63 eur. Žalovaní porušili

svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas. V rámci predžalobnej upomienky žalobca listom zo dňa 26.11.2016 vyzval žalovaného 1/ k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní s tým, že ho zároveň upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný 1/ ani v dodatočnej poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca dňa 19.01.2017 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný 1/ informovaný listom zo dňa 24.01.2017 označenom ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Celkový dlh žalovaného 1/ ku dňu podania návrhu predstavoval sumu 11.657,20 eur. Žalovaní 1/ a 2/ potvrdili uzavretie zmluvy o úvere s tým, že v mesiaci september 2016 sa dostali do zlej finančnej situácie zo zdravotných dôvodov a preto požiadali spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. o zníženie splátok, na čo dostali zápornú odpoveď. Zmluvu splácajú tak, ako im to finančne vyjde, mesačne po 130,- eur. K 31.10.2019 zaplatili spoločnosti sumu 9.781,63 eur. Spoločnosť im za celú dobu splácania ani raz neposlala výpis splátok a ich rozdelenie, koľko majú zaplatenú istinu a koľko úrok. Počas konania súd uznesením č. k. 14Csp/72/2019-68 zo dňa 30.04.2020 rozhodol o pripustení zmeny strany sporu na strane žalobcu na základe postúpenia pohľadávky zo strany veriteľa VÚB, a.s. ako právneho nástupcu spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. z titulu zlúčenia spoločnosti s VÚB, a.s. čím mal preukázanú aj aktívnu legitímáciu žalobcu.

Následne súd citoval ust. § 497, § 499, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1, 2, § 506 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, § 9 ods. 1, 2, § 10 ods. 1, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákona č. 129/2010 Z. z.“). Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere „Zmluva o poskytnutí pôžičky na bývanie“ č. 5510502506 zo dňa 16.01.2014 mal zistené, že žalovaní ako spoludlžníci uzavreli s pôvodným veriteľom Consumer Finance Holding, a.s. zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej sa im zaviazal poskytnúť spotrebiteľský úver vo výške 15.000,- eur pri úrokovej sadzbe 14,9 %, RPMN 14,9 % s priemernou RPMN 13,88 % a žalovaní sa zaviazali vrátiť pôžičku v 120 splátkach po 232,63 eur. Celková čiastka predstavovala suma 27.915,60 eur, celkové náklady spotrebiteľa sumu 12.915,60 eur, termín konečnej splatnosti bol január 2024. Súd v rámci povinnosti stanovených v spotrebiteľskom konaní so slabšou stranou a v spojení s námietkou ich existencie vykonal kontrolu existencie neprijateľných zmluvných podmienok, pričom nezistil, že by zmluva nebola vyhotovená v povinnej písomnej forme alebo že by obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky. Následne súd citoval ust. § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 3, 4, 5 Občianskeho zákonníka a odvolávajúc sa na čl. 6 smernice 93/13/EHS konštatoval, že nezistil, že by zmluva obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by mohli mať vplyv alebo dopad na uplatnené nároky. Ďalej vykonal kontrolu naplnenia materiálnych náležitostí zmluvy v súlade s ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. Nezistil, že by v obsahu zmluvy bolo zahrnuté členenie jednotlivých splátok na istinu, úrok a poplatky, tak ako to poukazovali a namietali žalovaní. Následne súd citoval ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. a nezistil, že by zmluva obsahovala náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z. Na tomto mieste v prvom rade poznamenal, že citované ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. nevyhnutne nevyžaduje členenie splátky na istinu, úrok a poplatky, ale prikazuje zahrnúť do zmluvy ustanovenie, z ktorého bude zrejmá výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Nie je vylúčené, aby skutočne výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov boli určené splatnosťou určitej splátky, ktorej sú obsahom, ak je ich jednotná splatnosť. Podľa názoru súdu význam členenia by bol daný vtedy, ak by sa nejednalo o základné umorovanie istiny úrokom, teda bežným výpočtom by nebolo možné zistiť prípadnú výšku istiny, úroku a poplatku v splátke, čo môže mať vplyv pri predčasnom splatení úveru. Tomu by bolo napríklad vtedy, ak by bol dohodnutý spracovateľský poplatok, ktorý by sa splácal tak ako istina a úroky bez toho, aby bolo zrejmé, či bude uhrádzaný v prvej splátke, či bude uhrádzaný pomerne, nebolo by zrejmé, z čoho je zložená splátka, teda dlžník ako spotrebiteľ by jednoduchým výpočtom nevedel určiť zloženie jednotlivých splátok, pri tej ktorej splatnosti, prípadne by sa zostatok úročil rôznymi sadzbami. Ak sa jedná o základnú umorovanie istiny a základný anuitný úrok, teda vypočíta sa suma úroku za dané obdobie splatnosti, tá sa odčíta od sumy celkovej splátky a zistí sa podiel istiny, je pre dlžníka uvedenie rozčlenia splátok irelevantné, pretože mu to neprinesie viac práv, neprinesie viac poznatkov pre prípadné porovnanie výhodnosti úverov či porovnanie jeho povinností. Dokonca v prípade potreby, si dlžník tieto skutočnosti vie aj bez výpočtu zistiť z amortizačnej tabuľky, ktorú mu na požiadanie v prípade potreby musí poskytnúť veriteľ. Podľa súdu možno vysloviť názor, že ak dlžník pozná výšku splátky, jej splatnosť, ako aj to, z akých zložiek mimo istiny a úroku sa skladá, prípadne pozná výšky splátky súčtu úroku a istiny, je akékoľvek členenie splátky na istinu a úrok vzhľadom na duplicitné ako v amortizačnej tabuľke irelevantné. Pre naplnenie uvedeného, ak zmluva neobsahuje členenie splátok na úrok a istinu, predpokladu je však nevyhnutné, aby bol dlžník (dlžníci) riadne poučený o práve vyžiadať

si amortizačnú tabuľku podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z. aj keď sa nejedná o podstatnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ objektívne z dôvodu absencie poučenia nemá dlžník vedomosť o možnosti vyžiadať si amortizačnú tabuľku, nemožno poukazovať na nedôvodnosť trvania na nárokoch stanovených ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. Uvedené zodpovedá aj odôvodneniu v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018 sp. zn. 3Cdo/146/2017. Sumárne, ak veriteľ venoval pozornosť naplneniu všetkých povinností vo vzťahu k oprávneniu dlžníka, jeho informovanosti, je možné hodnotiť absenciu členenia splátok na istiny a úrok ako opomenuteľný dôvod, avšak nie je uvedená splatnosť splátok, splatnosť prvej a poslednej splátky, nie je dlžník poučený o možnosti vyžiadať si amortizačnú tabuľku, je potrebné zotrvať na vôli zákonodarcu. Hoci nezaslanie amortizačnej tabuľky žalovaní namietali, poukazovali na absenciu splátok, žalobca sa k týmto tvrdeniam nevyjadril a nevyjadril sa ani k naplneniu základných náležitostí zmluvy podľa § 9 zák. č. 129/2010 Z. z. Hoci sa jednalo o úver na bývanie, nejedná sa o úver podľa § 1 ods. 3 písm. a/ až e/ zák. č. 129/2010 Z. z., teda úver musí splniť všetky náležitosti pre spotrebiteľský úver. Súd zo skutkových tvrdení žalobcu, ani však z obsahu zmluvy nezistil, že by boli žalovaní poučení o práve vyžiadať si amortizačnú tabuľku, v zmluve nie sú uvedené dokonca ani len termíny splátok (nielen členenia splátky na istinu, úrok), musel preto aplikovať postup podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. Tiež poukázal aj na skutočnosť, že ak by mala byť splátka splatná do 20. dňa v mesiaci, ako je to uvádzané v prehľade splátok, nakoľko bola zmluva uzavretá 16.01.2014, prvá splátka by bola splatná 20.01.2014, teda po 4 dňoch od uzavretia, skutočná RPMN pri stanovených nákladoch (celkovej sume úrokov) by bola stanovená v neprospech dlžníkov. Súd preto rozhodol, že úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. považovať za bezúročný a bez poplatkov. Mal preukázané, že právny predchodca žalobcu požičal žalovanému 15.000,-eur, pred podaním žaloby splátili žalovaní 9.391,60 eur, po podaní žaloby uhradili spolu sumu 1.980,- eur. Súd tak stanovil nárok žalobcu vo výške 3.628,37 eur (15.000,- eur - 9.391,63 eur - 1.980,- eur = 3.628,37 eur). Nakoľko žalovaní 1/ a 2/ sa preukázateľne dostali do omeškania s úhradou peňažného záväzku, súd spolu so zisteným nárokom priznal žalobcovi aj úrok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády 87/1995 Z. z.), teda o 5 % vyššej ako bola základná sadzba ECB k prvému dňu omeškania, teda po uplynutí lehoty na plnenie poskytnutej po zosplatení úveru pri zohľadnení úhrad po podaní žaloby, tak ako uviedol vo výrokovvej časti. V časti, v ktorej žalobca vzal návrh späť, teda o zaplatenie 1.980,00 eur s úrokom z omeškania nad úhradu úroku z jednotlivých splátok v petite zmluvy, súd konanie podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“ zastavil. Pri rozhodnutí o trovách konania vychádzal z ust. § 255 ods. 1, 2 C. s. p. a konštatoval, že nakoľko v spore bol úspech strán obdobný, rozhodol tak, že žiadnej nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu napádajúc výrok III., ktorým súd prvej inštancie žalobu vo zvyšku zamietol a súvisiaci výrok IV. o trovách konania.

V bode I. odvolanie odôvodnil tým, že právny záver súdu I. inštancie, že úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nerozloženia úverových splátok na jej jednotlivé zložky t.j. splátku istiny, úrokov a poplatkov, nie je správny a v rozpore s čl. 10 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ako právne záväzným právnym aktom Európskeho spoločenstva, ktorý má v zmysle čl. 7 ods. 2 Ústavy SR prednosť pred zákonom ako aj v rozpore s právnym názorom vyjadreným v rozsudku Súdného dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s., c/ a Klára Bírová, ktorým sú slovenské súdy viazané. Podľa neho súd bol povinný pri svojom rozhodovaní prednostne prihliadať na uvedený rozsudok, keďže má prednosť pred zákonom o spotrebiteľských úveroch. Podľa uvedeného rozsudku by totiž členské štáty nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré smernica 2008/48/ES neupravuje. Podľa jej článku 10 ods. 2 písm. i/ v spojení s písm. h/ zmluva o úvere na dobu určitú nemusí v čase jej uzatvorenia obsahovať presné určenie, aká časť splátky sa použije na splátku istinu a aká jej časť na bežné úroky a poplatky. Rozloženie splátok v členení na istinu, úrok a poplatky priamo v základných náležitostiach úverovej zmluvy predstavuje rozpor s požiadavkou stručnosti, prehľadnosti, určitosti a zrozumiteľnosti základných náležitostí úverovej zmluvy ako právneho úkonu. Súdný dvor EÚ v prejudiciálnom konaní C-42/2015 rozhodol aj o práve členského štátu vnútroštátnou úpravou rozširovať obligatórne náležitosti úverovej zmluvy nad rámec Smernice 2008/48/ES ako aj jeho právo zákonom sankcionovať absenciu niektorej z náležitostí úverovej zmluvy tak, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Súdný dvor EÚ rozhodol, že článok 10 ods. 2 písm. h/ a i/ smernice stanovuje, že zmluva musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa. Z čl. 10 ods. 2 písm. i/ a čl. 10 ods. 3 uvedenej smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej

tabuľky. Vzhľadom na jasné znenie týchto ustanovení je potrebné konštatovať, že Smernica 2008/48/ES nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Ustanovenie článku 10 ods. 2 písm. u/ Smernice 2008/48/ES sa nemá vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva čl. 10 ods. 2 uvedenej smernice. Na základe vyššieho uvedeného sa má čl. 10 ods. 2 písm. h/ a i/ Smernice 2008/48/ES vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Súdny dvor EÚ rozhodol, že voľba režimu sankcií je ponechaná na zváženie členského štátu avšak ich tvrdosť musí byť primeraná závažnosti porušení, ktoré postihujú. Sankcia spočívajúca v strete nároku veriteľa na úroky a poplatky je primeraná v prípade, že zmluva o úvere neobsahuje najmä náležitosti ako je ročná percentuálna miera nákladov, počet a frekvencia splátok prípadne existenciu notárskych poplatkov a prípadne požadované záruky a poistenia, tak ako to upravuje čl. 10 ods. 2 Smernice, teda tie náležitosti zmluvy o úvere, ktorých neuvedenie môže sponchybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Súdny dvor Európskej únie tak rozhodol, že ust. § 4 ods. 2 písm. i/ zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (súčasný § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z.) je v rozpore so Smernicou 2008/48/ES, t.j. záväzným prameňom práva. Žalobca podporne odkázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/284/2017, sp. zn. 15Co/225/2017, ako i 16Co/105/2017, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, ktorým je vyslovený právny názor súdov prvej inštancie prekonaný. Taktiež aj na závery rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-331/2018. Založenie bezúročnosti úveru na nerozloženie úverovej splátky na jej jednotlivé zložky je ignoráciou a nerešpektovaním rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít, čo má za následok porušenie článku 2 bod 2 C. s. p. Ďalej žalobca v bode III. odvolania uviedol, že ani absencia poučenia žalovaných ako spotrebiteľov v zmluve o úvere o práve vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z. platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy nemá za následok sankciu v podobe bezúročnosti úveru podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy. V bode IV. odvolania uviedol, že splatnosť jednotlivých úverových splátok bola podľa článku XVI. zmluvné podmienky, čl. 6 bod 6.1., 6.2. a 6.3. zmluvných podmienok úverovej zmluvy stranami dohodnutá k 20. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej mesačnej splátky 20. dňa v mesiaci nasledujúceho po mesiaci, v ktorom došlo k uzavretiu úverovej zmluvy. Úverová zmluva bola uzavretá dňa 16.01.2014, splatnosť prvej úverovej splátky tak nastala dňa 20.02.2014, konečná splatnosť úveru pri počte 120 mesačných splátok by tak za riadneho plnenia nastala dňa 20.01.2024. Žalovaní ako spotrebiteľia mali tak možnosť bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy a termíny splatnosti všetkých splátok za účelom splnenia povinností vyplývajúcich im z úverovej zmluvy. Disponovali informáciou o termíne splatnosti splátok úveru, ako aj o termíne konečnej splatnosti úveru, čím bol dodržaný § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ zákona č. 129/2010 Z. z. a dosiahnutý tak cieľ sledovaný týmito ustanoveniami zákona. Na záver žalobca uviedol, že nakoľko súd prvej inštancie opomenul rozhodnúť o jeho procesnom návrhu na zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 234,48 eur s príslušenstvom titulom uplatnenej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, navrhol odvolaciemu súdu, aby konanie v časti o zaplatenie sumy 234,48 eur s príslušenstvom zastavil. Navrhol preto, aby odvolací súd na základe ust. § 388 C. s. p. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že zaviazže žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 5.814,36 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 5.814,35 eur od 30.01.2017 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že mu prizná aj náhradu trov konania v plnom rozsahu. Ďalej navrhol, aby odvolací súd konanie v časti o zaplatenie sumy 234,48 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 234,48 eur od 30.01.2017 do zaplatenia zastavil.

3. Žalovaní 1/ a 2/ sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou sporu (§ 362, § 359 ods. 1 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 379, 380 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie (§ 389 ods. 1 písm. b/, c/ 391 ods. 1 C. s. p.) z nasledovných dôvodov:

5. Predmetom nároku žalobcu bolo zaplatenie sumy 11.657,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 30.01.2017 do zaplatenia.

Po čiastočnom späťvzati žaloby dňa 29.07.2020 (č.l. 79 spisu) sa žalobca domáhal zaviazania žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 9.442,72 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 11.422,72 eur od 30.01.2017 do 23.08.2019, úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 11.292,72 eur od 24.08.2019 do 24.09.2019, úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 11.162,72 eur od 25.09.2019 do 28.10.2019, úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 11.032,72 eur od 29.10.2019 do 28.11.2019, úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 10.902,72 eur od 29.11.2019 do 30.12.2019, úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 10.772,72 eur od 31.12.2019 do 21.01.2020, úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 10.642,72 eur od 22.01.2020 do 28.02.2020, úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 10.442,72 eur od 29.02.2020 do 23.03.2020, úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 10.242,72 eur od 24.03.2020 do 30.04.2020, úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 10.142,72 eur od 01.05.2020 do 13.05.2020, úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 9.942,72 eur od 14.05.2020 do 16.06.2020, úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 9.742,72 eur od 17.06.2020 do 10.07.2020, úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 9.442,72 eur od 11.07.2020 do zaplatenia.

Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom konanie v časti o zaplatenie 1.980,- eur spolu s príslušenstvom, 5 % úrokom z omeškania od 30.01.2017 do zaplatenia zastavil (výrok I.). Zároveň žalovaných 1/ a 2/ zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 1.628,37 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.608,37 eur od 30.01.2017 do 23.08.2019, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.478,37 eur od 24.08.2017 do 24.09.2019, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.348,37 eur od 25.09.2019 do 28.10.2019, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.118,37 eur od 29.10.2019 do 28.11.2019, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.088,37 eur od 29.11.2019 do 30.12.2019, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.958,37 eur od 31.12.2019 do 21.01.2020, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.828,37 eur od 22.01.2020 do 28.02.2020, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.628,37 eur od 29.02.2020 do 23.03.2020, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.428,37 eur od 24.03.2020 do 30.04.2020, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.328,37 eur od 01.05.2020 do 13.05.2020, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.128,37 eur od 14.05.2020 do 16.06.2020, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.928,37 eur od 17.06.2020 do 10.07.2020 a s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.628,37 eur od 11.07.2020 do zaplatenia, do 90 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Súd žalobu vo zvyšku zamietol (výrok III.). Zároveň rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania (výrok IV.).

6. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd na základe ust. § 388 C. s. p. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že zaviaže žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 5.814,36 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 5.814,35 eur od 30.01.2017 do zaplatenia a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že mu prizná aj náhradu trov konania v plnom rozsahu. Považoval právny názor súdu, že úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nerozloženia úverových splátok na jej jednotlivé zložky, t.j. splátku istiny, úrokov a poplatkov, za nesprávny a v rozpore s čl. 10 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ako právne záväzným právnym aktom Európskeho spoločenstva, ktorý má v zmysle čl. 7 ods. 2 Ústavy SR prednosť pred zákonom ako aj v rozpore s právnym názorom vyjadreným v rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s., c/a Klára Bírová, ktorým sú slovenské súdy viazané. Založenie bezúročnosti úveru na nerozložení úverovej splátky na jej jednotlivé zložky je ignoráciou a nerešpektovaním rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít, čo má za následok porušenie čl. 2 bod 2 C. s. p. Ani absencia poučenia žalovaných ako spotrebiteľov v zmluve o úvere o práve vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z. platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, nemá za následok sankciu v podobe bezúročnosti úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy. Zároveň navrhol, aby odvolací súd konanie v časti o zaplatenie sumy 234,48 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 234,48 eur od 30.01.2017 do zaplatenia zastavil nakoľko okresný súd opomenul rozhodnúť o jeho procesnom návrhu na zastavenia konania v časti o zaplatenie sumy 234,48 eur s príslušenstvom titulom uplatnenej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

7. S prihliadnutím k rozsahu odvolania žalobcu bola predmetom prieskumu odvolacieho súdu časť výroku prvoinštančného súdu v zamietajúcej časti, v ktorej súd žalobcovi nepriznal žalobou uplatnenú istinu

v sume 6.048,83 eur (rozdiel medzi uplatnenou sumou 11.657,20 eur, čiastočným späťvzatím v sume 1.980,- eur a priznanou sumou 3.628,37 eur).

8. V danej veci bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými 1/ a 2/ uzatvorená zmluva o poskytnutí pôžičky na bývanie dňa 16.01.2014, na základe ktorej bola žalovaným 1/ a 2/ poskytnutá suma vo výške 15.000,- eur, celkové náklady spotrebiteľa predstavovali sumu 12.915,60 eur, celkovú čiastku v sume 27.915,60 eur, splátka predstavovala sumu 232,63 eur, počet splátok 120, RPMN 14,9 %, fixná ročná úroková sadzba 14,90 %, priemerná hodnota RPMN 13,88 % a termín konečnej splatnosti január 2024.

9. Pre spotrebiteľský úver sa v zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch z hľadiska formálnych náležitostí vyžaduje písomná forma zmluvy a obsahové náležitosti zmluvy sú vymedzené v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. Ustanovenie § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. vymedzuje prípady, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ide vlastne o špeciálnu právnu úpravu absolútnej neplatnosti právneho úkonu. Tým, že zákon nedodrží iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy, ako aj písomnej formy postihuje neplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutnými podstatnými obsahovými náležitosťami zmluvy. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k esenciálnym, teda k podstatným obsahovým náležitostiam zmluvy. Pokiaľ zmluva uzatvorená medzi účastníkmi niektorú z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. obsahuje, nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedený výklad zodpovedá zmyslu a účelu zák. č. 129/2010 Z. z.

10. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu možno zhrnúť, že ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. nevyhnutne nevyžaduje členenie splátky na istinu, úrok a poplatky, ale prikazuje zahrnúť do zmluvy ustanovenie, z ktorého bude zrejmá výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Napriek tomu pre naplnenie uvedeného je nevyhnutné, aby bol dlžník riadne poučený o práve vyžiadať si amortizačnú tabuľku podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z. aj keď sa nejedná o podstatnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ objektívne z dôvodu absencie poučenia nemá dlžník vedomosť o možnosti vyžiadať si amortizačnú tabuľku, nemožno poukazovať na nedôvodnosť trvania na nárokoch stanovených v § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. Uvedené zodpovedá aj odôvodneniu v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018.

11. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy t.j. k 16.01.2014 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

12. Podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy t.j. k 16.01.2014 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

13. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

14. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018 uvádza: „Eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zák. č. 129/2010 Z. z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zák. č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. V predmetnom konaní nebolo sporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má

všeobecné náležitosti podľa Občianskeho zákonníka. Sporným nebolo ani to, že vymedzuje tiež celkovú výšku úroku, výšku mesačnej anuitnej splátky, počet splátok a termíny splátok. Pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k/ (písm. l/ od 01.04.2015 do 30.04.2018) zák. č. 129/2010 Z. z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška, ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Dovolací súd v súvislosti s tým poznamenáva, že aj v zmysle rozsudku zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky.

15. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje tiež na uznesenie Najvyššieho súdu SR k danej otázke, a to uznesenie sp. zn. 4Cdo 211/2017 zo dňa 23.04.2018. Najvyšší súd SR sa v tomto rozhodnutí tiež venoval výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ (písm. l/ od 01.04.2015 do 30.04.2018) zák. č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého je zrejma možnosť a tým aj nutnosť eurokonformného výkladu daného ustanovenia s poukazom na čl. 10 ods. 2 písm. h/ a i/ Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS. Z jeho odôvodnenia vyplýva: „Pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatváraní zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby“. Obdobne rozhodol Najvyšší súd SR aj vo veciach sp. zn. 3 Cdo 56/2018 zo 17.04.2018 a sp. zn. 4Cdo 187/2017 z 23.04.2018.

16. Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v rozsudku vo veci C-42/15, účelu ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie Najvyšším súdom SR, odvolací súd uzavrel, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zák. č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie súhrnne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Podľa odvolacieho súdu aj okresný súd bol názoru, že sa nevyžaduje členenie splátky na istinu, úrok a poplatky ale považoval za nevyhnutné, aby bol dlžník riadne poučený o práve vyžiadať si amortizačnú tabuľku podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z. aj keď sa nejedná o podstatnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere s tým, že pokiaľ z dôvodu absencie poučenia nemá dlžník vedomosť o možnosti vyžiadať si amortizačnú tabuľku nemožno poukazovať na nedôvodnosť trvania na nárokoch stanovených v § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. Odvolací súd sa so záverom okresného súdu nestotožnil. Potrebné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezodplatne a kedykoľvek počas trvania zmluvy vo forme amortizačnej tabuľky. Absencia poučenia nemá za následok sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy. Nemal tak za to, že za tohto stavu by sa malo vyžadovať v zmluve členenie splátok na istinu, úrok a poplatky a preto by mal byť úver z toho dôvodu bezúročný a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z.

17. Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia (bod 37.) tiež uviedol, že v zmluve nie sú uvedené dokonca ani len termíny splátok (nielen členenia splátky na istinu, úrok). Poukázal aj na skutočnosť, že ak by mala byť splátka splatná do 20. dňa v mesiaci ako je to uvádzané v prehľade splátok, nakoľko bola zmluva uzavretá 16.01.2014, prvá splátka by bola splatná dňa 20.01.2014, teda po 4 dňoch od uzavretia, skutočná RPMN pri stanovených nákladoch (celkovej sume úrokov) by bola stanovená v neprospech

dlužníkov. K uvedenému žalobca v odvolaní namietal, že splatnosť jednotlivých úverových splátok bola podľa čl. XVI. bodov 6.1., 6.2. a 6.3. úverovej zmluvy stranami dohodnutá k 20. dňu v mesiaci so splatnosťou prvej mesačnej splátky 20. dňa v mesiaci nasledujúceho po mesiaci, v ktorom došlo k uzavretiu úverovej zmluvy. Úverová zmluva bola uzavretá dňa 16.01.2014, splatnosť prvej úverovej splátky tak nastala dňa 20.02.2014, konečná splatnosť úveru pri počte 120 mesačných splátok by tak za riadneho plnenia nastala dňa 20.01.2024.

Odvolačný súd oboznámiac sa s obsahom zmluvy konštatuje, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere a to čl. XVI. označenom „Zmluvné podmienky“, časti 6 s označením „Podmienky splácania“ je uvedené nasledovné: bod 6.1. klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú Pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a v termíne uvedenom v bode 6.2. týchto zmluvných podmienok; bod 6.2. pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo v zmluve stanovené inak, sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci; bod 6.3. prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Podľa odvolacieho súdu z uvedeného vyplýva, že prvá splátka bola tak splatná dňa 20. dňa v mesiaci a to nasledujúci mesiac po uzavretí zmluvy a nakoľko táto bola uzavretá dňa 16.01.2014, bolo to dňa 20.02.2014. Okresný súd pri svojom závere nesprávne vychádzal z prehľadu splátok a úhrad (č.l. 10 spisu). Odvolačný súd považoval preto námietku žalobcu za dôvodnú.

18. Vzhľadom na uvedené preskúmaný rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení o otázke splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcej z ust. § 9 ods. 2 písm. k/ a písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorá je podkladom pre záver o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z.

19. Ďalej žalobca v odvolaní vytýkal súdu, že opomenul rozhodnúť o jeho procesnom návrhu na zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 234,48 eur s príslušenstvom, titulom uplatnenej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Navrhol preto, aby odvolacím súdom bolo konanie v časti o zaplatenie sumy 234,48 eur s príslušenstvom zastavené.

Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že žalobca v priebehu konania pred okresným súdom (v podaní na č.l. 80 p.v. spisu) z dôvodu čiastkovej platby vzal žalobu o zaplatenie sumy 1.980,- eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Uviedol i to, že žalobu berie späť tiež v časti o zaplatenie zmluvných pokút a poplatkov sume 234,48 eur a navrhol v tejto časti konanie zastaviť. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že konanie v časti o zaplatenie 1.980,- eur spolu s príslušenstvom, 5 % úrokom z omeškania od 30.01.2017 do zaplatenia zastavuje (výrok I.) avšak v rozhodnutí či jeho odôvodnení sa nevysporiadal s namietaným procesným návrhom žalobcu. K návrhu žalobcu, aby odvolacím súdom bolo konanie v časti o zaplatenie sumy 234,48 eur s príslušenstvom zastavené odvolací súd poukazuje na to, že túto právomoc má len vtedy, ak je žaloba vzatá späť prípadne sčasti po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a to s poukazom na ust. § 370 ods. 1, 3 C. s. p. V danej veci nešlo o takýto prípad.

20. S poukazom na vyššie uvedené bolo potom nevyhnutným, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vo výroku III. a v závislom výroku IV. o náhrade trov konania zrušil (§ 389 ods. 1 písm. b/, c/ C. s. p.) a vec vrátil súdu prvej inštancie v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 C. s. p.). Vo výrokoch I. a II. zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý nakoľko nebol napadnutý odvolaním.

21. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovne vec preskúmať, zaoberať sa pritom vecnou aj právnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatneného nároku vo zvyšnej časti a následne znova vo veci rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s § 220 ods. 2 C. s. p. odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.).

22. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).